

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 340/2011-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. júla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti S., s. r. o., Č., zastúpenej JUDr. J. V., vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených čl. 12 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutím Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Čadci č. s. 2011/00071-02 z 31. januára 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti S., s. r. o., **o d m i e t a** ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. júla 2011 doručená sťažnosť spoločnosti S., s. r. o., Č., (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základných práv zaručených čl. 12 ods. 1, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozhodnutím Obvodného úradu pre

cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Čadci (ďalej len „obvodný úrad“) č. s. 2011/00071-02 z 31. januára 2011.

Sťažovateľka uviedla, že „Navrhovateľ v roku 2010 podal odporcovi žiadosť o udelenie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly v T.. Táto žiadosť navrhovateľa bola zamietnutá z dôvodu, že nie je voľné miesto v sieti pracovísk staníc technickej kontroly v okrese Č., čím nebola splnená podmienka uvedená v § 38 odst. 2, písm. f/ Zák. č. 725/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Navrhovateľ opakovane dňa 07. 02. 2011 podal žiadosť odporcovi o udelenie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly v T. Odporca rozhodnutím zo dňa 21. 02. 2011 Č. s.: 2011/00266-02 zamietol žiadosť navrhovateľa z dôvodu, že v okrese Č. nie je voľné miesto v sieti pracovísk staníc technickej kontroly. Na odvolanie navrhovateľa Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Ž. rozhodnutím zo dňa 04. 04. 2011 Číslo: 2011/00722-002 napadnuté rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Odporca rozhodnutím zo dňa 17. 06. 2011 Č. s.: 2011/00266-08 zamietol žiadosť navrhovateľa o zriadenie stanice technickej kontroly v T. z dôvodu, že v okrese Č. nie je voľné miesto v sieti pracovísk staníc technickej kontroly, čím nebola splnená podmienka uvedená v § 38 odst. 2, písm. f/ Zák. č. 725/2004 Z. z.. Voči tomuto rozhodnutiu podal dňa 04. 07. 2011 navrhovateľ odvolanie. Konanie doposiaľ nie je právoplatne skončené. Za odporcu koná zamestnanec - riaditeľ úradu Ing. M. M..

Ako je uvedené vyššie, navrhovateľ už v roku 2010 podával žiadosti o povolenie na zriadenie stanice technickej kontroly v T. a takúto žiadosť podal aj vo februári 2011. Jeho žiadosti boli zamietnuté z dôvodu, že nebola voľná kapacita siete. Pri tomto postupe nemal navrhovateľ rovnaké postavenie pred žalovaným správnym orgánom ako žiadateľ R. M., ktorému žalovaný správny orgán vydal povolenie na zriadenie stanice technickej kontroly v T. len preto, že syn tohto žiadateľa Ing. M. M. s najväčšou pravdepodobnosťou poskytol informácie tomuto žiadateľovi, kedy bude voľná kapacita siete, na základe čoho bol navrhovateľ znevýhodnený a diskriminovaný oproti žiadateľovi R. M. Takáto diskriminácia navrhovateľa je zakázaná Ústavou SR, pričom základné ľudské práva je povinný rešpektovať žalovaný správny orgán pri svojom konaní a rozhodovaní. Žalovaný správny orgán sa navyše dopustil aj protiprávneho konania tým, že za žalovaný správny

orgán konal vylúčený zamestnanec - Ing. M. M., ktorý je synom žiadateľa R. M., pričom bolo povinnosťou zamestnanca žalovaného vo veci nekonať a oznámiť to svojmu nadriadenému. Zo strany žalovaného správneho orgánu tu bol zjavný úmysel jeho postupom poskytnúť inému žiadateľovi – R. M. výhodu oproti navrhovateľovi. Takéto konanie žalovaného správneho orgánu nemôže byť zákonné a jeho konanie trpí vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie. Žalovaný správny orgán postupoval rozdielne voči navrhovateľovi a rozdielne voči žiadateľovi R. M.. Ak totiž v čase žiadosti R. M. nebola voľná kapacita siete, mal žalovaný správny orgán žiadosť R. M. neodkladne zamietnuť podobne ako to bolo v prípade navrhovateľa, u ktorého bola žiadosť opakovane zamietnutá z toho istého dôvodu...

Žalovaný správny orgán nepovažoval navrhovateľa za účastníka konania vo veci žiadosti R. M. o vydanie povolenia na zriadenie stanice technickej kontroly, s navrhovateľom ako s účastníkom konania nekonal a rozhodnutie mu nedoručil. Rozhodnutie bolo vydané dňa 31. 01. 2011 a nadobudlo právoplatnosť v rovnaký deň /žiadateľ R. M. sa v deň vyhotovenia rozhodnutia vzdal odvolania/. Navrhovateľ sa o tomto rozhodnutí dozvedel až dňa 17. 05. 2011 na základe jeho žiadosti o poskytnutie informácie a o doručenie rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu voči navrhovateľovi treba chápať ako iný zásah do základných práv navrhovateľa upravených Ústavou SR. Keďže navrhovateľ sa o rozhodnutí dozvedel až dňa 17. 05. 2011, podáva ústavnú sťažnosť v zmysle § 53 odst. 3 Zák. č. 38/1993 Z. z. v zákonnej dvojmesačnej lehote.“.

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Rozhodnutím Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Čadci zo dňa 31. 01. 2011 Č. s.: 2011/00071-02 boli porušené tieto základné práva S. s. r. o. Č.:

a/ ľudia sú slobodní a rovní v dôstojnosti i v právach podľa čl. 12 odst. 1 Ústavy SR

b/ základné práva a slobody sa zaručujú na území SR všetkým bez ohľadu na ich akékoľvek iné postavenie. Nikoho nemožno z týchto dôvodov poškodzovať, zvyhodňovať alebo znevýhodňovať podľa čl. 12 odst. 2 Ústavy SR.

c/ každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne SR podľa čl. 46 odst. 1 Ústavy SR

d/ všetci účastníci sú si v konaní rovni podľa čl. 47 odst. 3 Ústavy SR

2. Rozhodnutie Obvodného úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Čadci zo dňa 31. 01. 2011 Č. s.: 2011/00071-02 sa zrušuje a vec sa vracia Obvodnému úradu pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Čadci na ďalšie konanie.

3. Obvodný úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Čadci je povinný nahradiť S. s. r. o. Č. trovy konania vo výške 154,58 €/2 úkony právnej služby -príprava a prevzatie zastúpenia, podanie ústavnej sťažnosti, t. j. 2 x 57,- € + 2 x 7,41 € režijný paušál + 20 % DPH, t. j. 25,76 €/ na účet JUDr. J. V., v lehote do troch dní po doručení nálezu.“

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu a spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Vzhľadom na zložitejší výklad obsiahnutý v sťažnosti je potrebné objasniť petit sťažnosti.

Sťažovateľka podala žiadosť o udelenie povolenia na zriadenie pracoviska – stanice technickej kontroly v T.. Obvodný úrad žiadosť 21. februára 2011 rozhodnutím č. s. 2011/00266-02 zamietol. Na základe podaného odvolania Krajský úrad pre cestnú dopravu a pozemné komunikácie v Ž. rozhodnutím zo 4. apríla 2011 rozhodnutie obvodného úradu zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Konanie vo veci dosiaľ nie je skončené. Sťažovateľka uviedla, že sa jej podarilo získať rozhodnutie, ktorého ústavnosť namieta, a toto žiada ústavným súdom preskúmať a zrušiť. Ide o rozhodnutie obvodného úradu, ktorým bolo povolené zriadenie stanice technickej kontroly typu C z 31. januára 2011 č. s. 2011/00071-02, ktoré mal vydať pre žiadateľa obchodným menom R. M.– M. riaditeľ obvodného úradu Ing. M. M.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, je príslušný rozhodovať ústavný súd.

Stabilnou súčasťou rozhodovacej činnosti ústavného súdu je názor, že fyzická osoba alebo právnická osoba môže uplatňovať ochranu na ústavnom súde v zásade iba v prípade, ak ide o ochranu jej základných práv alebo slobôd (III. ÚS 301/04).

Čo sa týka oprávnenej osoby na podanie sťažnosti, ústavný súd už pri svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že domáhať sa ochrany základných práv na súde môže

fyzická osoba alebo právnická osoba, ak ide o ochranu jej základných práv. Namietat' porušenie práv inej osoby môže iba zákonný zástupca takej osoby. Zákonný zástupca v takom prípade môže namietat' porušenie práv, dokiaľ zákonné zastúpenie trvá, ak to nie je v rozpore s účelom zastúpenia (II. ÚS 246/04).

Podstatou sťažnosti sťažovateľky je námietka predpojatosti v rozhodovaní v inom správnom konaní, kde nebola účastníčkou, ale podľa jej názoru sa dotýka jej záujmov.

Z uvedeného teda vyplýva, že sťažnosť podala právnická osoba, ktorá namieta porušenie svojich základných práv a slobôd postupom orgánu verejnej moci v administratívnom konaní, ktorého však nebola účastníčkou.

Vzhľadom na uvedené sťažovateľka nie je v okolnostiach prípadu aktívne vecne legitimovaná na podanie tejto sťažnosti. Z konania orgánu verejnej moci pre ňu nevyplývajú žiadne povinnosti.

To má za následok, že ústavný súd nemá dostatok právomoci poskytnúť ochranu sťažovateľkou označeným právam v rámci preskúmania rozhodnutia obvodného úradu v predmetnej veci, a z toho dôvodu musel ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu podania sťažnosti zjavne neoprávnenou osobou.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol z dôvodu podania zjavne neoprávnenou osobou, neskúmal ani včasnosť podania sťažnosti ani iné nedostatky, ktoré sťažnosť obsahovala v rámci nesplnenia všetkých náležitostí požadovaných v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez ďalšieho právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi v sťažnosti obsiahnutými, ktoré sa viažu na úspech v merite veci.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. júla 2011